

LBRIS

We know
books

Iosefina Pascal
Cozmin Gușă
H. D. Hartmann
Adrian Severin

Marius Ghilezan
Andrei Gușă
Petru Romoșan
Sorin Roșca Stănescu

RĂZBOIUL
DIN
UCRAINA

Cuprins

Cuvânt înainte	5
Prefață	11
Decembrie 2021	13
Istorie și viitor	
H.D. HARTMANN.	14
Ucraina: „Omul bolnav“ al Europei orientale	
ADRIAN SEVERIN.	22
2 ianuarie 2022	29
Război în Ucraina sau o nouă laltă?	
PETRU ROMOȘAN.	29
6 ianuarie 2022	34
Kazahstanul – o nouă Ucraină?	
PETRU ROMOȘAN.	34
18 ianuarie 2022	37
Război cu Rusia nu se face	
PETRU ROMOȘAN.	37
23 ianuarie 2022	41
NATO și UE la o răscruce?	
PETRU ROMOȘAN.	41
25 ianuarie 2022	46
Ultimatumul lui Putin	
SORIN ROȘCA STĂNESCU	46

28 ianuarie 2022	49
Ciudatul război al românilor SORIN ROȘCA STĂNESCU	49
3 februarie 2022	54
Criza sau telenovela SUA-Rusia? PETRU ROMOȘAN	54
4 februarie 2022	60
Le va exploda muniția în cap SORIN ROȘCA STĂNESCU	60
7 februarie 2022	63
Războiul scenariilor SORIN ROȘCA STĂNESCU	63
10 februarie 2022	67
Ucraina și Taiwan (Republica Chineză) PETRU ROMOȘAN	67
13 februarie 2022	72
O joacă de copii în care liderul găștii zice o minciună evidentă COZMIN GUȘĂ	72
15 februarie 2022	75
Războiul din Ucraina ANDREI GUȘĂ	75
16 februarie 2022	80
Rusia a bătut NATO. Scor 3-0 SORIN ROȘCA STĂNESCU	80
17 februarie 2022	85
România în războiul gazelor din Europa SORIN ROȘCA STĂNESCU	85
20 februarie 2022	88
Provocări sub steag străin SORIN ROȘCA STĂNESCU	88

22 februarie 2022	92
Două state noi? Sau nu? SORIN ROȘCA STĂNESCU	92
Criza din Ucraina se extinde în România prin cenzura informației IOSEFINA PASCAL	94
23 februarie 2022	96
Lovitura de trăsnet vine de la Berlin SORIN ROȘCA STĂNESCU	96
Distrușgerea solidarității, noul proiect de țară al României ANDREI GUȘĂ	98
24 februarie 2022	103
Marele război a început! Se va face și mai mare? SORIN ROȘCA STĂNESCU	104
La graniță cu barbaria H.D. HARTMANN	106
25 februarie 2022	109
În război se intră ușor; totul este cum se iese ADRIAN SEVERIN	110
Război în Ucraina/ Capitulare, federalizare sau finlandizare? MARIUS GHILEZAN	116
România pozează în carne de tun. Rusia nu avea nevoie de război, SUA, da! COZMIN GUȘĂ	119
Generația mea, la război ANDREI GUȘĂ	123
Mai e mult până departe SORIN ROȘCA STĂNESCU	127
26 februarie 2022	130
Putin va fi făcut knock-out de propriii generali și oligarhi SORIN ROȘCA STĂNESCU	131
Din Donbas spre Novorusia? PETRU ROMOȘAN	132

Rusia: de la „nu încă aliat“ la „iarăși inamic“; de la integrare la demolare

ADRIAN SEVERIN..... 135

27 februarie 2022 149

Despre criza ucraineană și starea de pe teren știm azi că... nu știm mai nimic. Ce scenarii sunt posibile? Oricum ar fi, finalul crizei va aduce impunerea Noii Ordini Mondiale!

COZMIN GUȘĂ 150

Nucleara financiară îl distruge pe Putin

SORIN ROȘCA STĂNESCU 152

28 februarie 2022 155

Datoriile Ucrainei

SORIN ROȘCA STĂNESCU 156

50 000 de mercenari bine plătiți și foarte bine antrenați luptă pentru Ucraina

COZMIN GUȘĂ 159

Ucraina este deja cumpărată de familia Rothschild

COZMIN GUȘĂ 160

Eroul, antieroul și răsadurile

MARIUS GHILEZAN 161

1 martie 2022 165

Costul exorbitant al războiului

SORIN ROȘCA STĂNESCU 165

Divele în chiloței ne explică cine e Putin și cine e Zelenski

COZMIN GUȘĂ 168

Laboratoarele militare de biocercetare din Ucraina – conspirație sau realitate?

IOSEFINA PASCAL 170

2 martie 2022 177

Sancțiuni impuse Rusiei de către UE – care sunt consecințele reale?

ANDREI GUȘĂ 177

Criminalul de război și cârpa cominternistă

SORIN ROȘCA STĂNESCU 182

3 martie 2022 185

Astăzi Moscova vorbește

H.D. HARTMANN 187

Dacă unii sunt vinovați, iar ceilalți sunt inocenți?

SORIN ROȘCA STĂNESCU 193

De ce nu vorbește mass-media despre nazismul ucrainean?

Istoria batalioanelor Azov, Aidar și „Moștenirea lui Bandera“

IOSEFINA PASCAL 197

Primirea Ucrainei în UE ar dinamita construcția europeană

MARIUS GHILEZAN 212

Prima săptămână de război. Ce urmează?

PETRU ROMOȘAN 215

4 martie 2022 221

„Lista neagră a lui Putin“ și „Lista iepurașului“

COZMIN GUȘĂ 221

Infernul care se extinde

SORIN ROȘCA STĂNESCU 222

6 martie 2022 227

Efectul pervers al sancțiunilor economice

SORIN ROȘCA STĂNESCU 228

7 martie 2022 231

Cum ne ard problemele interne

SORIN ROȘCA STĂNESCU 232

Anti-cronică de război/ Occidentul pune la cale

dezmembrarea Rusiei

MARIUS GHILEZAN 235

Doar țările ce-și urmăresc interesul național vor ieși învingătoare

IOSEFINA PASCAL 238

Putin a fost trădat de Medvedchuk, finul său parlamentar ucrainean?

COZMIN GUȘĂ 240

8 martie 2022 242

Pac la războiu! Cu Ciucă și Iohannis în frunte!

SORIN ROȘCA STĂNESCU 243

Zelenski a fost sfătuit de șefii săi din umbră să se regrupeze către negocieri COZMIN GUȘĂ	245
Guvernul Ciucă încearcă să arunce România într-o dictatură militară ANDREI GUȘĂ	246
Anti-cronică de război/ Hegemonii nu vor să joace Ruleta rusească MARIUS GHILEZAN	250
Pe sfârșit de război – Guvernanții români, Azov, laboratoare și dictatura militară IOSEFINA PASCAL	254
9 martie 2022	257
„Furtună politico-mediatică” ieri în SUA COZMIN GUȘĂ	257
10 martie 2022	259
Ucraina e un proxy. Războiul SUA-Rusia. Alternativa BRICS MARIUS GHILEZAN	260
Lumea construită de America își dă duhul? ADRIAN SEVERIN	264
11 martie 2022	285
Cuvinte-cheie care pun opinia la zid SORIN ROȘCA STĂNESCU	285
12 martie 2022	288
De ce a venit Stăpâna lumii la București? MARIUS GHILEZAN	288
14 martie 2022	291
„Gașca intelectualilor periculoși” trebuie suprimată! COZMIN GUȘĂ	291
Legăturile dintre laboratoarele din Ucraina și familia Biden IOSEFINA PASCAL	294
15 martie 2022	296
Cât de exclusă este intrarea NATO în război? SORIN ROȘCA STĂNESCU	296

Art. 369, linia invizibilă dintre cenzură și protecție prin lege IOSEFINA PASCAL	299
17 martie 2022	301
Porumbeii păcii și cioclii războiului SORIN ROȘCA STĂNESCU	301
18 martie 2022	303
Identitatea digitală a fost implementată în Ucraina IOSEFINA PASCAL	304
Dialogul surzilor SORIN ROȘCA STĂNESCU	308
19-21 martie 2022	311
Și dacă Putin face jocul Americii și al globaliștilor? „Genistul” ce dezamorsează Bomba Ucraina COZMIN GUȘĂ	313
Pocorismul sau cum se reconstituie plenele de demascare MARIUS GHILEZAN	316
Este pro-rus și Donald Trump? SORIN ROȘCA STĂNESCU	320
Azi se impune ura către ruși, mâine se poate impune ura către români IOSEFINA PASCAL	323
Postfață	327

Prefață

Această lucrare este dedicată de autori victimelor directe ale războiului în plină desfășurare de la granița României. Ucraineni și ruși. Și victimelor indirecte. Care sunt în primul rând cetățenii acestui continent, confrunțați la rândul lor cu o uriașă teamă și cu profunde suferințe. Cetățenilor întregii lumi, care vor plăti uriașele costuri ale războiului din Ucraina. Și, firește, ascultătorilor și telespectatorilor GOLD FM, pe care noi, semnatarii cărții, ne-am străduit să-i ținem la curent zi de zi, atât cât ne-au dus cultura, experiența și mintea, asupra implicațiilor pe termen scurt, mediu și lung ale acestui dezastru. Un dezastru umanitar. Cel mai mare exod de populație care are loc pe continentul european. Din întreaga istorie modernă.

Este o carte despre suferință. Despre sânge. Despre copii care-și pierd părinții și despre părinți care-și pierd copiii. Despre deznădăcinare. Despre costuri economice uriașe, pe care nimeni nu le poate încă estima în acest moment. O confruntare violentă între sisteme și civilizații. Un război pe viață și pe moarte în plan energetic, la capătul căruia este cu neputință ca vreo parte să rămână învingătoare. Un război care a declanșat, de-o parte și de cealaltă, cele mai dure sancțiuni economice aplicate vreodată. O confruntare nu numai militară, ci și culturală și ideologică. Cu profunde implicații demografice și religioase.

În acest moment, în care predăm această carte la tipar, avem o singură certitudine. Știm un singur lucru. Că am reușit să redactăm primul volum. Vor mai fi și altele? Probabil. Câte?

Autorii volumului *Războiul din Ucraina* sunt jurnaliști și analiști. Oameni cu culturi și vârste diferite. Cu opinii și ele diferite. Cu experiențe de viață diverse. Perspectivele noastre, deși au un numitor comun, se confruntă adesea între ele. Dar se și completează. Cititorul este singurul suveran. El are dreptul să aleagă și să-și formeze, în baza opiniilor pe care noi le exprimăm, propriile convingeri. În asta constă frumusețea și tăria acestui demers colectiv.

Războiul din Ucraina este și un strigăt împotriva cenzurii. Împotriva poliției gândirii. Împotriva oricărei tentative de a determina vreun jurnalist, vreun analist sau vreun simplu cetățean să se supună canoanelor dictate de cei care, vremelnic, ne conduc statele.

GOLD FM și, implicit, toți cei care se pronunță pe acest post de radio, care este în același timp și un canal de televiziune online, au fost supuși unei cenzuri inadmisibile, într-un stat care se pretinde a fi democratic. Am fost amendați cu o sumă colosală, care pune sub semnul întrebării supraviețuirea acestei voci media. Din vânzarea cărții pe care o semnăm acum, încercăm să împărțim această povară cu cititorii noștri, interesați și ei în cel mai înalt grad ca informația și opinia să circule libere și ca toți să beneficiem de o libertate de gândire și de exprimare.

Aveți în față prima lucrare din lume despre războiul din Ucraina, în care se exprimă jurnaliști și analiști de anvergură, dintr-o țară prin care tranzitează sute de mii, poate milioane de refugiați, copii, femei și vârstnici, care nu știu în acest moment dacă își vor mai revedea vreodată patria pierdută.

SORIN ROȘCA STĂNESCU

DECEMBRIE 2021

Profețiile lui H.D. Hartmann și Adrian Severin

- Decembrie 2021: Un înalt diplomat rus sintetizează mesajul politic și propunerile de securitate transmise Statelor Unite de către Rusia;
- Se radicalizează și pozițiile americane;
- UE are instrumente minore de rezolvare a deficitului de relații cu Rusia, dar o capacitate invers proporțională de a produce propagandă antirusescă de mare impact;
- Anterior, Vladimir Putin atenționase Occidentul că timpul marilor îmbrățișări dintre Est și Vest a trecut și că Moscova și-a pierdut încrederea în onestitatea lumii vestice;

- În mod oficial, Federația Rusă cere retragerea imediată a deciziei summitului NATO 2008 din București;
- Întregul mecanism de lărgire a NATO pare a fi aruncat în aer;
- Rusia nu dorește prezența NATO în Ucraina, sau în spațiul caucazian, și va face tot ceea ce este posibil pentru a opri această expansiune occidentală;
- Noii membri NATO trebuiau să fie furnizori de securitate, nu consumatori de securitate, furnizori de insecuritate;
- Războiul diplomatic al României cu lumea - summitul OSCE de la Lisabona, decembrie 1996;
- Cu granițe stabile și minorități fericite, pacea Europei putea fi asigurată altfel decât prin defunctul echilibru al terorii.

Istorie și viitor

H.D. HARTMANN

Vineri după-amiază (17 decembrie 2021), un înalt diplomat rus a dat publicității esența mesajului politic și propunerilor de securitate pe care Rusia l-a transmis Statelor Unite cu doar o zi înainte. Radicalizarea naturală a pozițiilor americane, anunțată de către alegerea lui Joe Biden ca președinte al SUA (2021), un politician american extrem de experimentat, s-a ciocnit cu politica lui Vladimir Putin de îndiguire a expansiunii SUA în Estul Europei, în paralel cu opoziția îndârjită a Moscovei la expansiunea NATO în Ucraina și Georgia. Decăderea relațiilor Rusiei cu Uniunea Europeană, deși relațiile individuale cu statele membre vestice ale acestei uniuni sunt la cote pozitive (în afară de permanenții nemulțumiți din Estul Europei, în special Polonia, Balticele, România și Cehia), a impus un nivel de tensiune crescândă. Uniunea Europeană are instrumente

minore de rezolvare a deficitului de relații cu Rusia, dar are capacitatea invers proporțională cu cea a Moscovei de a produce propagandă antirusescă de mare impact. Ceea ce SUA, direct și fără probleme, exploatează cu maximă eficiență.

Momentul exact al declanșării politicii de redesenare a politicilor Rusiei față de Occident, în general, a avut loc la celebra MSC – Conferința de Securitate de la München din anul 2007. Acolo, printr-o vitriolică cuvântare, Vladimir Putin atenționa Occidentul că timpul marilor îmbrățișări dintre Est și Vest a trecut și că Moscova și-a pierdut încrederea în onestitatea lumii vestice. Declarația sa a fost un șoc, dar nu a fost percepută la adevărata sa dimensiune de risc și de amenințare pe care istoria ulterioară o va releva.

Procesul de răcire, apoi de distrugere a relațiilor dintre Moscova și Washington a început cu summitul NATO de la București din anul 2008. Ucraina și Georgia au avut șanse reale ca, la acel summit, să primească o invitație oficială de aderare la organizația transatlantică. SUA erau ferm ancorate în visul înconjurării Rusiei cu unități militare NATO amplasate pe teritoriul celor două republici ex-sovietice, sprijinind cererile lor de aderare. Cum știau că urmau să producă o reacție furioasă (deci un risc de răspuns violent) la Moscova, au ales să se folosească de Germania și de Cancelara Merkel (la acel moment, un aliat deosebit al lui Vladimir Putin) pentru a-și atinge scopul. Puterile naționaliste din capitalele celor două țări candidate doreau o umbrelă protectoare militară pentru a regla definitiv conturile cu vecina lor Rusia, precum și asimilarea non-democratică a minoritățile lingvistice și naționale rusofone care rămăseseră pe teritoriul lor după dezmembrarea URSS. Adică, cu soldații NATO și amenințarea militară indirectă a acestora, Ucraina și Georgia doreau să înfrângă Rusia.

Pentru a informa cititorul român corect (care nici atunci și nici astăzi nu a fost informat de către nimeni despre realitatea de la acel summit întâmplat chiar în mijlocul capitalei României), trebuie

subliniat că fraza originală, în engleză, din comunicatul oficial a fost decisă în limba rusă (da, nu vă mirați!) de către secretarul de stat al SUA, Condoleezza Rice, și cancelara Germaniei, Angela Merkel. De ce în limba rusă? Pentru că ambele doamne vorbesc curent limba rusă. Cum Merkel nu vorbește engleza, iar Rice nu vorbește germana, au vorbit și au scris fraza de compromis întâi în rusă, apoi fiecare a tradus-o în limba sa maternă. Să reamintim fraza propusă de Merkel: „NATO salută aspirațiile euro-atlantice ale Ucrainei și Georgiei de aderare la NATO. Am convenit astăzi că aceste țări vor deveni, într-o zi, membre NATO“.

La auzul acestei fraze, Franța și Italia, cărora li s-a adăugat și Regatul Unit, au semnalat o profundă nemulțumire, mai ales că expresia „într-o zi“, printr-o traducere generoasă, dar oneroasă, însemna, de fapt, acceptarea *de facto* a celor două țări în NATO, pe ușa din dos, și nu conform regulilor și cutumelor instaurate de decenii în cadrul celebrei organizații. Era o aprobare pe jumătate, elementele practice ale integrării celor două țări în organigrama militară a organizației fiind decise ulterior. Diplomații ruși au făcut apoplexie deoarece intrarea celor două țări în NATO, în opinia lor, încercuia Federația Rusă și întărea suspiciunea lor că expansiunea NATO în estul Europei avea ca scop unic izolarea Moscovei.

Fraza lăsa impresia că cele două țări pot deveni membre NATO *de facto* doar la decizia ulterioară a birocrăției NATO, căci la București, în 2008, se consfințise acceptarea lor teoretică. Regatul Unit a atras atenția că formula avea să lase deschisă posibilitatea ca ambele țări să fie membre NATO fără să fie obligate să parcurgă procesul de reforme dure și verificabile pe care toți noii membri din Estul Europei l-au avut de traversat. Vocile delegațiilor au erupt în sala de conferință. Merkel se adresează din nou în limba rusă diplomației americane și anunță ștergerea expresiei „într-o zi“. Toată lumea se calmează, iar Rice îi spune lui Bush: „Eu vă sfătuiesc să acceptați această formulă“.

Inegalitatea de tratament propusă de limbajul merkelian era vizibilă, iar mai mulți dintre diplomații participanți direct la eveniment au confirmat, de-a lungul anilor, că a existat senzația distinctă că Merkel și Rice discutaseră anterior formula, lăsând cu bună-știință ușa deschisă pentru ca interpretarea oneroasă să fie folosită într-un viitor nu tocmai îndepărtat. SUA și Germania încălcau astfel toate regulile organizației, ignorând drepturilor celorlalți membri ai NATO.

Această senzație a fost întărită și de relațiile mai mult decât privilegiate pe care Washington le-a confirmat cu Berlinul, fără consultarea celorlalți aliați europeni, atât sub administrația Bush, cât și sub administrația Obama. Evenimentele deceniului de după summitul de la București din 2008 vor confirma că Merkel va face tot posibilul ca să scoată Germania de sub tutela postbelică a țărilor europene, așezând-o pe o traiectorie directă, independentă de UE și aliații săi europeni, agenda fiind exclusiv germană. Internaționalistă îndârjită atunci când era vorba să blocheze suveranitatea altor state europene în raporturile lor directe cu SUA, nu avea nicio problemă să negocieze securitatea acestora, peste capul sau opinia lor, direct cu Washington, atunci când interesele directe ale Germaniei o cereau.

Morala acelei întâlniri este simplă. Decizia de neprimire a celor două țări a fost luată în limba rusă, de către exact puterile cele mai importante din alianță, fără ca restul membrilor să fi avut vreo putere de decizie. La revenirea șefilor de stat la masa principală a summitului, Gordon Brown se apleacă spre George Bush, comentând în stilul malițios britanic: „Nu am înțeles dacă prin această frază NATO a primit sau a refuzat Ucraina și Georgia!“ Bush nu îi va răspunde.

Exact această frază este sâmburele interpretării, pe care la nici 10 ani de la scrierea ei, Ucraina o folosește pentru a se autodeclara partener NATO. Exact această interpretare oneroasă a stat la baza

deciziei președintelui Georgiei, Saakashvili, de a provoca războiul de 7 zile cu Rusia, pentru a readuce două minuscule republici separatiste rusofone sub autoritatea centrală de la Tbilisi. Aventura sa militară lamentabilă a obligat UE să recunoască *de facto* pierderea celor două teritorii în favoarea Rusiei și a pus SUA în fața deciziei de a nu interveni militar pentru a-l salva pe favoritul lor georgian. Practic, cele două state, prin acțiunile lor, au forțat bluful germano-american de la București din 2008, obligându-i atât pe Merkel, cât și pe Bush/Obama să dea înapoi. Adică s-a obținut exact inversul a ceea ce se dorea.

Acesta este fondul istoric al neliniștii rusești și cadrul comportamental al mesajului transmis în această săptămână de către Moscova lui Biden. Propaganda puterilor occidentale privind democrația și drepturile omului, respectarea granițelor sovietice ale Ucrainei sau căderea în dictatură a Rusiei lui Putin nu reprezintă decât element de butaforie scenică.

Mesajul lui Putin către Biden este simplu prin logica sa istorică, dar extrem de complex prin viitorul pe care îl propune. Implicațiile sale sunt deosebite nu numai pentru SUA, dar și pentru alianța NATO, mai ales pentru membrii săi din vecinătatea Rusiei. Redăm exact punctele principale:

- Pentru a exclude extinderea NATO și aderarea Ucrainei la alianță;
- (NATO/SUA) Să nu desfășoare trupe și arme suplimentare în afara țărilor în care se aflau deja în mai 1997 (înainte ca vreo țară din Europa de Est să se alătore alianței) – cu excepția cazurilor excepționale, cu acordul Rusiei și al membrilor NATO;
- (NATO/SUA) Să abandoneze orice activități militare ale NATO în Ucraina, Europa de Est, Caucaz și Asia Centrală;
- (SUA) Să nu desfășoare rachete cu rază intermediară și mai scurtă de acțiune în locul de unde pot lovi teritoriul de cealaltă parte;

- (NATO/SUA) Să nu desfășoare exerciții cu mai mult de o brigadă militară într-o zonă de frontieră convenită și să facă schimb regulat de informații despre exercițiile militare;
- (NATO/SUA) Pentru a confirma că părțile nu se consideră adversari și convin să rezolve toate disputele în mod pașnic și să se abțină de la folosirea forței;
- (SUA) Să se angajeze să nu creeze condiții care ar putea fi percepute ca o amenințare de către cealaltă parte;
- (SUA) Pentru a crea linii telefonice directe (*hot lines*) pentru contactele de urgență.

Dacă aceste puncte au fost transmise joi, a doua zi, vineri, ministrul rus de Externe adjunct Sergei Ryabkov a făcut declarații de presă largi și a explicat mult mai clar obiectivul propunerilor.

Iar prima lovitură a venit. Ryabkov a declarat că Rusia „cere imediata retragere a cunoscutei decizii a summitului NATO de la București, din 2008, prin care se spune că Ucraina și Georgia vor deveni membre NATO. Această decizie trebuie imediat anulată“.

Limbajul vag și provocator de iluzii periculoase al comunicatului final de la summitul NATO de la București, din 2008, se răzbună astăzi și confirmă temerile britanice și franceze exprimate în acel moment. Rusia exploatează astfel, perfect oportunist, politica merkeliană din acel moment, lovind din plin în SUA, alături de care URSS a înfrânt pe Hitler și Germania nazistă. Cine nu înțelege recursul la istorie al lui Putin și formatul său intelectual nu va putea niciodată să înțeleagă deciziile sale din viitor.

O astfel de solicitare este în mod clar imposibil de pus în practică pentru că ar arunca în aer întregul mecanism de lărgire a NATO și de admitere de noi membri în alianță. Pentru NATO, propunerea este imposibil de acceptat. Dacă SUA ar lua o asemenea decizie unilateral, impunând-o celorlalți membri, nimeni nu poate garanta că într-un nou moment tensionat, Rusia nu va cere anularea deciziilor

de admitere a altor țări europene în organizație, cum ar fi valul statelor în care și România a fost acceptată.

În fapt, Rusia cere să i se garanteze, pe viitor, dreptul de veto pentru orice nouă admitere în NATO. O solicitare maximală, pe care Vladimir Putin a mai prezentat-o în trecut tuturor liderilor țărilor importante membre NATO. Singurii lideri NATO care au avut o atitudine conciliantă la adresa acestei solicitări au fost, la timpul lor, președintele francez Jacques Chirac și cancelarul german Gerhard Schröder. Merkel a refuzat tot timpul să se imerseze în acest dialog, iar președinții americani au refuzat orice fel de comentariu, considerând imposibilă această concesie acordată unei puteri în declin, așa cum consideră ei Rusia.

Cea mai mare problemă pentru România o reprezintă permanenta îngrijorare a Rusiei cu privire la rachetele americane cu rază scurtă și medie de acțiune, care folosesc și radarul de la Deveselu, parte dintr-un sistem de apărare american împotriva rachetelor provenite de la state inamice.

Punctul fundamental care interesează politica românească este solicitarea lui Putin ca SUA să nu desfășoare rachete cu rază medie și scurtă de acțiune în locul de unde pot lovi teritoriul de cealaltă parte. Această solicitare nu este nouă, ea fiind un punct de conflict major cu administrația Obama care a anulat (dacă ne amintim bine) implantarea de tehnologie militară în Polonia și Cehia, în favoarea dezvoltării sistemului antirachetă din România. Acest aspect este puțin cunoscut de către publicul românesc, dar soluția alternativă adoptată de către administrația Obama a dus la ruperea negocierilor unui nou tratat nuclear cu Federația Rusă. Era perioada președinției Medveev, dar nici chiar molcomul rus nu a înțeles nimic din ceea ce dorea Obama cu adevărat. Impresia Moscovei atunci a fost că formula alternativă obamiană ascundea de fapt o strategie de reducere a Rusiei la simplă țară exportatoare de petrol, cu preț impus de oligarhia internațională.

Refuzul american public de a discuta cu rușii despre acest sistem de radar nu ne poate liniști. Așa cum, pe sub nasul NATO, Berlinului și Washingtonului aproape că reușiseră în 2008 să strecoare pe ușa din spate două state care numai democratice, stabile și liberale nu erau, așa ne putem trezi, ca prin ungherele diplomației mondiale, să începem o reducere, o corecție (așa se va numi) a capacităților militare americane prezente în România sau în Estul european. Ea răspunde nu numai deciziei franceze de a stabili o autonomie strategică europeană, dar propune un nou teren de acțiune german, eliberând Berlinul de o presiune permanentă cu privire la cheltuielile sale militare și eventuale implicări cinetice în Ucraina sau Caucaz.

Scopul Moscovei este să reducă statutul SUA de putere militară europeană hegemonică, dislocând țări și economii în acest proces. Reducerea prezenței forțelor NATO, a numărului de avioane care să apere spațiul aerian românesc, reducerea prezenței navale NATO în spațiul de interferență pe Marea Neagră sunt tot atâtea elemente concrete de negociere chiar a statutului de putere europeană al SUA. Căci fără SUA ca putere europeană hegemonică, NATO devine o organizație mult mai ușor de constrâns și îndiguit de o Rusie puternică și devenită factor de decizie asupra destinului popoarelor din jurul său. Orice pas greșit poate duce la reinstaurarea zonelor de influență. Rusia nu dorește NATO în Ucraina sau în spațiul Caucazian. Va face absolut tot posibilul să oprească această expansiune occidentală.

Dacă negocierile eșuează, iar semnele la nivel declarativ deja indică acest lucru, noi, cei din România, ne putem trezi cu probleme imense, pe care nici Washingtonul, nici Berlinul nu le vor rezolva. Orice cedare din partea Americii sau înțelegere secretă, de care nu vom afla decât târziu și fără să mai avem recurs, înseamnă reducerea substanțială a abilității României de a-și continua drumul european. Bucureștiul are acum nevoie de toată inteligența și experiența istorică pentru a fi de partea bună a cortinei de fier pe care Moscova dorește să o reconstruiască în Estul Europei.